

[Jørgen Gram.]

enkelte tilfælde. Vi kan derfor anbefale lovforslagets bestemmelser om ret til ekspropriation.

Også jeg mener, at forsåvidt der skulle være tale om en ændring af elektricitetsrådets størrelse, måtte det i hvert fald ikke blive i retning af en udvidelse.

Jeg benytter lejligheden til at henstille til den højtærede minister at sørge for, at alle værker kan få den billigste pris frem i elektricitetsproduktionen ved kun at skulle betale den nettopris for brændslet, som det kan fremskaffes til fra det billigste selgerland, der er mulighed for. Elektricitetsværkerne gør sig jo store anstrengelser for at stille elektriciteten til rådighed for privatlivet til så billige priser som overhovedet muligt. Det virker derfor meget hemmende på disse bestræbelser, når lovgivningsmagten gennem administrationen til tider har pålagt elektricitetsproduktionen at bære store udgifter til fremme af ganske andre formål, f. eks. nedsættelse af prisen på husholdningskoks.

Jeg vil bede den højtærede minister om til sin tid at gå ind for, at elektricitetsværkerne ikke hindres i deres bestræbelser, der alene går ud på at skaffe billig elektricitet. Jeg er fuldstændig klar over, at det også er ministerens ønske — og i dette tilfælde er det jo den højtærede handelsminister, der vil have det meste at sige —, at disse afgifter skal falde væk, men vi har jo endnu noget, der tynger. I øjeblikket har man påbyrdet elektricitetsværkerne at aftage en del indenlandsk brændsel — for at afhjælpe arbejdsløsheden må det vel være — til priser, der ligger langt over det, som udenlandsk brændsel kan fremskaffes til. Jeg er ikke sikker på, at det samfundsmæssigt er heldigt at påtvinge elektricitetsværkerne dette. Forhåbentlig vil ministeren efter en grundig undersøgelse komme til det resultat, at alt, hvad der kan tjene til, at der ikke lægges nogen hindringer i vejen for, at dette vigtige driftsmiddel, elektricitet, kan stilles til rådighed så billigt som muligt, må gøres.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Boeck-Hansen: Også vi konservative kan anbefale lovforslaget i den form, hvori det foreligger efter behandlingen i det andet

høje ting. Vi mener heller ikke, rådet bør gøres større, men at det vil arbejde godt, som det er. Vi er også ganske klare over, at man ikke kan gennemføre anlæggene tilfredsstillende, hvis man ikke har ret til visse ekspropriationer, og derfor bøjer vi os for nødvendigheden heraf.

Hvad brændslet angår, vil jeg gerne sige, at principielt er jeg ganske enig i, at elektricitet skal fremstilles så billigt som muligt, men at det alene er brændslet hertil, der skal være billigt, er jeg ikke helt sikker på. Jeg har imidlertid det sikre håb, at man helt vil opgive de store afgifter, der er på kul, eller i hvert tilfælde vil sætte dem ned.

Jeg anbefaler lovforslaget til velvillig behandling.

Svend Jørgensen: Mit parti kan give tilslutning til dette lovforslag, men jeg vil ikke undlade i lighed med vor ordfører i det andet høje ting at gøre opmærksom på, at vi mener, det kunne være rimeligt at indrømme håndværkerne en repræsentant i elektricitetsrådet, f. eks. udpeget af håndværkets fællesrepræsentation. Det er ubestrideligt, at rådet har en betydelig opgave som mellemlid mellem værkerne og forbrugerne, og det er der også taget hensyn til ved rådets sammensætning.

Der er blandt rådets 14 medlemmer repræsentanter for adskillige erhvervsorganisationer og -interesser, for industrirådet og landbrugsrådet, for kommunalbestyrelserne og også for installatørerne, og derfor kunne det synes lidt mærkeligt, at man ikke har en repræsentant for håndværket i dette råd.

Det kan jo ikke nægtes, at håndværket har et betydeligt forbrug af elektricitet, og den ærede udvalgsordfører i det andet høje ting oplyste, at antallet af disse forbrugere er stærkt stigende. Når loven alligevel skal laves om, forekommer det os, at man godt kunne imødekomme dette ønske om at udvide rådet med et medlem. Den højtærede minister og flertallet i det andet høje ting har imidlertid ikke ment at kunne imødekomme dette ønske. Den højtærede minister hævdede, at rådet i forvejen var så alsidigt sammensat, at en udvidelse var overflødig. Det mener vi altså ikke. Jeg forstår, at de øvrige ærede ordførere ikke er synderlig interesserede i dette spørgsmål; de har jo alle tre givet udtryk for, at hvis antallet af